

Kobylístek

Novéna k Duchu svatému	4
Den Salesiánského centra	3
Pouť ke svatě Zdislavě	6
Pouť mladých na Svatou Horu	14
Rozhovor s Michalem Svobodou	34

RADOST NADĚJE	10
--------------------------	----

**PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ
V NEDĚLI DOBRÉHO PASTÝŘE 17. 4. 2016**

Fotoreportáž na straně 18

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku, Mílovými kroky – možná až skoky – směřujeme k závěru školního či pastoračního roku. **Malé ohlédnutí k velké události.** V neděli Ježíše Krista – Dobrého pastýře – bylo u bohatě prostřeného stolu Božího slova a chleba 28 nových „stolovníků“, 14 kluků, 14 děvčat z 25 rodin. Prožil jsem s vámi velkou radost a vděčnost. Z dětí, z jejich opravdovosti a u vás rodičů z velké zodpovědnosti za tento nový krok v růstu víry vás i vašich dětí. Velké díky! A pokračujte na této cestě. Nechte se vést Kristem, Dobrým pastýřem.

A co máme před sebou? Několik dalších velkých událostí. První z nich je svatodušní nověna. Po devět dní shromáždění kolem Marie, jako apoštolové ve večeradle budeme prosit v kostele nebo doma o nové dary Ducha. Jen on nás uvádí do poznání celé pravdy o Ježíši, Otci i o nás i do hlubších vztahů lásky. Vyhradme si na to čas!

Druhá se týká naší letecké poutě do Říma. Ve dnech 12. – 16. května prožije padesát poutníků mimořádné setkání s Božím milosrdenstvím ve čtyřech římských basilikách. Bude tam s námi v našich modlitbách a v účasti na bohoslužbách a hlavně v té nejvýznamnější s papežem Františkem o slavnosti Seslání Ducha svatého v neděli 15. května v 10.00.

O týden později, o Slavnosti Nejsvětější Trojice, prožijeme v naší farnosti udílení svátosti biřmování v 10.30 naším biskupem Karlem Herbstem. Prosíme o modlitby za všechny biřmovance, kmotry a jejich rodiny.

A vyvrcholením našeho pastoračního roku s konstitucí o církvi v současném světě – Gaudium et spes, Radost a naděje S hlavním zaměřením na manželství a rodinu, **bude**

naše farní pouť k patronce rodin svaté Zdislavě, do Jablonného v Podještědí. Tam žila i zemřela a je tam i pohřbena. Poutě uskutečníme v sobotu 18. června. Hlavním účelem poutě je vyprošovat rodinám, skrze přímluvu svaté Zdislavy, všechny potřebné milosti k růstu a rozvoji manželské a rodinné lásky. A také tam budeme mít možnost prožít velké společenství rodin s dětmi ve velké klášterní zahradě. A tímto vás také zveme k velké účasti na této pouti. Více se dočtete na jiném místě Kobylístku.

Milí bratři a sestry, k prožívání závěru doby velikonoční a všeho, co je před námi, vám všem ze srdce žehná váš farář

P. Josef Brtník.

Personální změny salesiánů v Kobylisích

V dubnu oznámil provinciál P. Petr Vaculík některé plánované změny v působení salesiánů v české provincii. Kobyliského domu se týká změna faráře a ředitele komunity. K 1. září má odejít po 14 letech farář P. Josef Brtník. Jeho příštím působištěm bude Fryšták. Farářem v Kobylisích má být od stejného dne současný ředitel komunity P. Martin Hobza. Službu ředitele komunity převezme P. František Blaha, v současnosti působící v Ostravě. Další změnou je odchod P. Marka Sklenáře, který má v září nastoupit do Plzně do služby ředitele tamější komunity. Od dubna nastoupil do komunity v Kobylisích spolubratr P. Tomáš Mareš. Na vlastní žádost a po dohodě s provinciálem bude nadále vykonávat civilní zaměstnání na časově omezenou dobu a podle svých možností bude vypomáhat komunitě s pastoračními úkoly. Prosíme vás, abyste tyto kroky podporovali vašimi modlitbami.

P. Martin Hobza

Odpolední agapé s Jožkou Brtníkem

Více či méně překvapení jsme se mezi oznamy o obsahu Katolického týdeníku a knižního stánku dozvěděli nenápadnou, ale zásadní informaci o odchodu Jožky Brtníka. Je čas informaci zpracovat a jít dál. Ale také poděkovat a společně ještě chvíli pobýt. K tomu bychom vás rádi pozvali **v neděli 26. 6. v 16.00.** Více informací bude v červnovém Kobylístku. Za Fantovy, Kuchařovy, Mullerovy, Novákovy a Svobodovy

Veronika Nováková

PS z redakce: K „liturgickému rozloučení“ s P. Jožkou bude příležitost 26. 6. v 9.00 a 28. 8. v 10.30.

Den Salesiánského centra 21. 5.

na který jste srdečně zváni a jehož program naleznete na plakátu v tomto čísle Kobylístku, se uskuteční o Slavnosti Panny Marie Pomocnice v sobotu 21. 5. Je to den, který prožíváme společně jako Den farnosti a Den Salesiánského střediska mládeže. Kdo byste chtěli a mohli aktivně podpořit přípravu a průběh Dne svou pomocí (příprava farního sálu a terasy, příprava jídla a nápojů, grilování, úklid, pomoc na stanovištích odpoledního programu pro děti, který připravuje středisko mládeže), obraťte se prosím na kontakty níže. Děkujeme vám.

*Tomáš Redlich
farnost.kobylisy@sdb.cz
283 029 141, 777 053 394*

Fotbalový turnaj pro děti a mládež

V sobotu 21. 5. se v rámci oslav Dne Salesiánského centra uskuteční velký fotbalový turnaj na hřišti Salesiánského střediska mládeže v Kobylisích. Hrát se bude ve třech věkových kategoriích (2009 a mladší, 2005 – 2008, 2004 – 2000). Chtěli bychom na tento turnaj pozvat všechny kluky a holky z naší farnosti, kteří mají rádi pohyb a speciálně fotbal a kterým vůbec nevadí, že nenavštěvují fotbalové kroužky. Stačí si vybrat svoji věkovou kategorii a odevzdat přihlášku. Dle počtu přihlášených vytvoříme týmy pro samotný turnaj. Zveme speciálně i všechny rodiče, babičky, dědečky přijít podpořit své děti. Program celého dne bude bohatý. Hrát se bude dle pravidel futsalu systémem 4+1. Maximální počet hráčů na tým je 8, minimální 6. Hrací doba jednotlivých zápasů 2x10 minut, dle počtu přihlášených týmů. Hráči nesmí hrát v kopačkách s dlouhými kolíky ani v lisovkách. Povoleno

ná obuv jsou turfy, sálavky nebo sportovní obuv bez kolíků. Nezapomeňte vzít s sebou kartičku zdravotní pojišťovny na prokázání věku.

Začátek turnaje je naplánován v 8.30. Zároveň turnaje ve 14.00. Startovné na turnaji zdarma. Oběd a malé občerstvení je zajištěno za malý příspěvek.

Odpolední program bude také vydatný a zajímavý. Na své si přijdou jistě všechny děti, pro které bude připraveno soutěžní odpoledne plné úkolů a her a také mnoho dalších překvapení.

Termín pro odevzdání závazné přihlášky je neděle 15. 5. Pro bližší informace se obraťte na kontakty níže.

*P. Ladislav Bandouch
bandus@seznam.cz
739 657 997*

Sliby našich farníků

V sobotu 4. 6. ve 14.00 budou u sv. Terezičky při slavnostní mši svaté skládat slib salesiána spolupracovníka Inka a Peter Vojtášovi a Majka a Štěpán Mrázekovi. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Jaroslav Schrötter

Novéna k Duchu svatému ve farnosti

Svatodušní novéna (lat. novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizvěme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové letnice v našem životě, v životě naší rodiny, našich malých společenství, naší farnosti, celé církve v naší zemi. Svato-dušní novénu je velmi žádoucí konat každý rok devět dní před Slavností Seslání Ducha

svatého.

Tak jak to bude v naší farnosti? Od pátku 6. května každý den po večerní bohoslužbě v 19.15 (v neděli od 19.30) bude společná modlitba Svato-dušní novény podle knížčky Vojtěcha Kodeta. Každý den povede jedno společenství z farnosti. Jednotlivé dny mají tyto názvy: 1. Touha, žízeň po Bohu, 2. Ježíš Kristus, 3. Dar Ducha a ovoce Ducha, 4. Duch pravdy, 5. Usvědčování z hříchů a odpuštění, 6. Svoboda, 7. „Abba, Otče!“, 8. Duch svatý se modlí v nás, 9. Dary pro službu v církvi.

Každý den má stejnou strukturu. I. Píseň k Duchu svatému, II. Texty z Písma svatého, III. Zamyšlení, IV. Uvedení do modlitby a přímluvné modlitby.

Všichni jste zváni, ale vím, že to pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Je však možné každý den se pomodlit doma, třeba v rámci večerní modlitby, buď tuto novénu nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Ducha svatého seslal“ či některý z hymnů k Duchu svatému z kancionálu nebo z naší knížky svato-dušních modliteb.

Novéna vyvrcholí svato-dušní vigilií v sobotu 14. 5. ve 21.00. Svato-dušní vigilie má podobnou strukturu jako vigilie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnou biřmování. Také na tento vrchol novény jste v hojném počtu zváni.

P. Josef Brtník

Chaloupka pro dívky

Stále máme ještě volná místa na prázdninové akci pro děvčata ve věku 14 – 16 let, která se bude konat v termínu 11. – 16. 7. ve Spáleništi a jejímž tématem bude „V rytmu Afriky“. Cena 1.800 Kč. Podrobnější informace a přihlášky u Maki Hanákové.

*Markéta Hanáková, krouzky@sdb.cz
www.strediskokobylysy.cz/prihlasky*

Před odletem do Mongolska

Vážení přátelé, milí farníci, srdečně Vás zdravím z Irska, kde právě končím 4 měsíční intenzivní misijní přípravu, zaměřenou především na prohloubení angličtiny. Je to už půl roku, co jsem se s Vámi v rozhovoru v Kobylištku 10/2015 rozdělil o to, co jsem posledních 11 let dělal především v práci s misijními dobrovolníky. Možná že i díky této službě jsem mohl snáze zaslechnout pozvání do misí a hlavní představený mě posílá do Mongolska. V říjnu 2015 jsem tam již mohl prožít 14 dní a dotknout se života místní mladé katolické církve a důležité role salesiánů v ní. 22. května 2016 tam odlétám znovu, tentokrát natrvalo. Vlastně zatím oficiálně na 3 roky.

Společně s vámi jsem mohl v Kobylišcích prožít 11 let života. Je za co děkovat. I když jsem byl více zapojen do služby celé provincie a světového salesiánského díla, můj domov byl v Kobylišcích. Nejen spolubratři v komunitě, ale i vy jste byli ti, kdo mi byli velkým svědectvím živé víry, častokrát zkoušené a stále obnovované. Díky!

V neděli 8. května při mši sv. v 9 hod. bych vám rád poděkoval a rozloučil se s vámi. Zároveň bych rád pozval ty z vás, kdo by měli zájem dozvědět se něco více o misiích v Mongolsku, na besedu. Ta bude, dá-li Pán, ve středu 18. května od 19.15 v dolním farním sále.

Srdečně vám děkuji, těším se na setkání s vámi a žehnám vám na přímluvu sv. Patrika, patrona Irska.

P. Jára Vracovský

P. Jára Vracovský na návštěvě rodiny v tradiční jurte v Mongolsku

Pouť ke svaté Zdislavě

Pouť ke svaté Zdislavě do Jablonného v Podještědí uskuteční naše farnost v sobotu 18. června. Je to jeden z bodů programu letošního pastoračního plánu, který vychází z konstituce 2. Vatikánského koncilu o církvi v současném světě – Gaudium et spes. V jeho druhé části se na prvním místě mluví o manželství a rodině. Tomuto důležitému tématu se věnovala církev na dvou synodách v roce 2014 a 2015, ve fázi překladu je definitivní znění papežovy exhortace Amoris laetitia – Radost lásky, plodu těchto synod. A v Kobylístku máme pravidelně úryvky z jeho katechezí.

Hlavní účel této poutě je vyprošovat rodinám, skrze přímluvu svaté Zdislavy, patronky křesťanských rodin, všechny potřebné milosti k růstu a rozvoji manželské a rodinné lásky. Na pouť se připravíme modlitbou nověny ke svaté Zdislavě ve svých rodinách.

Na pouť se můžete od dnešního dne do svátku sv. Zdislavy 30. května přihlašovat zapsáním se v sakristii. Také prosíme o zapsání se ty, kdo pojedou osobními auty. Přesný program poutě bude v červnovém Kobylístku a na plakátcích v kostele.

P. Josef Brtník

Křest tří synů

Letošní Velikonoce pro nás byly jedinečné a výjimečné. Naše tři syny čekal křest, a proto jsme tyto křesťanské svátky prožívali naprosto odlišně od těch minulých. Čím menší přípravu jsme věnovali zdobení a čištění našeho příbytku a přípravě velikonočních pokrmů, o to více jsme byli se syny v kostele. V kostele plném laskavé a láskyplné atmosféry, s lidmi, kteří měli podobné pocity a stejný cíl. Děkuje jim tím-

to za krásné vedení a přípravu na křest Tomáši Redlichovi a otci Josefu Brtníkovi. Tyto Velikonoce měly pro nás opravdu jiný rozměr. V pravdě Boží.

Vladka a Petr, Adam Antonín, David Jan, Jakub Štěpán Jarošovi

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 9. 5., 6. 6. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Noc kostelů

se letos uskuteční v pátek 10.6. Opět je to pěkná příležitost jak prožít v našem kostele něco neobvyklého nebo představit naše farní společenství a Salesiánské centrum veřejnosti. Noc kostelů má vždy zajištěnou propagaci v médiích, ale lépe než reklama určitě zafunguje naše osobní pozvání. Děkuje předem všem, kdo akci podpoří právě tím, že o ni řeknou svým známým.

Letošní odpolední program na téma Božího milosrdenství bude otevřený všem věkovým kategoriím. Po večerní bohoslužbě začne v sakristii velmi oblíbená ochutnávka mešního vína spolu s výkladem. V hlavním večerním bloku zazní komentovaná prohlídka kostela a návštěvníkům se budeme věnovat také individuálně. Snad se i večer podaří přiblížit Boží milosrdenství všem, kdo přijdou se srdcem otevřeným. Ve 22 h. jsou na programu žalmy v podání skupiny Kairos, která umí vždy krásně zkombinovat písně chval a Boží slovo. Následuje Pohlazení - koncert Markéty Martiníkové, zpěvačky z naší farnosti, kterou můžete znát z TV Noe, muzikálů či divadla. (její profil najdete na www.marketamartinikova.com). Po Jožkově závěrečném slově bude kostel otevřený do půlnoci.

- 15.30-18.30 Program pro děti od 3 let i dospělí: Cesta za Božím milosrdenstvím u Terezičky
- 18.30-19.00 Bohoslužba v rámci Noci kostelů
- 19.30-22.00 Komentovaná prohlídka kostela / Co se děje ve zpodobnění/ Ochutnávka mešního vína
- 22.00-23.00 Budu Ti zpívat, Hospodine, před anděly - žalmy v podání kapely Kairos
- 23.00-23.30 Pohlazení - koncert zpěvačky Markéty Martiníkové
- 23.30-24.00 Závěrečné slovo a požehnání. Prohlídka kostela

Lucka Ortiz

Pomoc při výmalbě kostela

Milí farníci a milé farnice, rádi bychom vás poprosili o pomoc při výmalbě kostela, která je v plánu v první polovině července letošního roku. První část pomoci by se týkala vyklízení kostela před malováním, a to na svátek upálení Mistra Jana Husa

ve středu 6. 7. od 15.00 do 17.00 s tím, že večerní bohoslužba už bude v boční kapli. Tato pomoc je žádána hlavně od mužů. Druhá část pomoci by se týkala následující týden soboty 16. 7., a to konkrétně úklidu po malování a nastěhování, sraz v kostele v 9.00. Vítání jsou muži i ženy a chuť do práce také!!! Ochotní pomocníci ať se hlásí na kontaktech níže. Děkuje.

Miroslav Novák

606 962 111

Tomáš Redlich

farnost.kobylisy@sdb.cz

Klub seniorů zve

- 8. 5. Procházka Botanickou zahradou ke sv. Kláře
- 22. 5. Výstava Karel IV., 700 let
- 5. 6. Posezení a zpívání s harmonikou Milana Miškaříka

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Klub seniorů při přednášce Dr. Cyrila Muchy o P. Toufarovi v neděli 28. 2. 2016

Poděkování

Měla jsem svátek a současně bylo výročí našeho seznámení s manželem. Protože se nám nakupily starosti s domem a den předtím jsme něco rozdílně řešili s řemeslníky, nemělo to tu správnou atmosféru. Měla jsem náladu pod psa. Rozhodla jsem se odejít na mši sv. V kostele na mě dýchlo doposud nepovšimnuté teplo domova. Díky Terezičko, díky salesiáni! I jsme si pak večer hezky prožili. Nezapomínejme na svůj druhý domov v modlitbách i ve finančních příspěvcích.

Irena Červenková

Pastorační rada farnosti

10. 4. jsme se sešli k dubnovému zasedání. Všichni jsme byli zaskočení informací v ohláškách, že nás v září čeká výměna ve vedení farnosti. Rychle jsme přešli k hlavnímu tématu našeho setkání, „skrže hlubší poznávání svých kořenů objevujeme identitu farnosti a směřujeme k naplňování jejího poslání“. Zkoumali jsme slovo kořeny z mnoha úhlů, přemýšleli jsme o vděčnosti za minulost, odpovědnosti za předávání víry, o křesťanských základech, uzdravování kořenů, příslušnosti k farnosti (zakorenění) apod. K tématu kořeny nás přivedlo to, že letos v prosinci to bude 70 let od toho, kdy byla v Kobylisích zřízena farnost u sv. Terezie od Dítěte Ježíše a 24. 10. 2017 80 let od vysvěcení kaple. Nejde ale jen o to připomenout si minulost, nýbrž spíše s vědomím svých kořenů prožívat plně přítomnost a směřovat společně ke Kristu.

Veronika Semerádová

Zápis do hudebních kurzů

Občanský spolek Potichounku vyhlašuje ZÁPIS do hudebních kurzů od září 2016.

V rámci svého hudebního konceptu „Hudba jako řeč“ nabízí dětem možnost zapsat se do vokálního souboru SEDMIKRÁSEK a dále kurzů hry na zobcové flétny, kytaru, perkuse a klávesové nástroje. Více na www.potichounku.cz. Dospělé a děti z naší farnosti také zveme 12. 5. na hudební mezigenerační podvečer „Vyprávění dešťové hole“, který proběhne ve spolupráci s OÚSS Prahy 8 v sále nad Tichou kavárnou. Doporučená rezervace na e-mail: potichounku@seznam.cz (počet míst je omezen).

Paula a Ondra Tiší

Pozvání z Bohnické farnosti

Změna termínu modliteb se zpěvy z Taizé v kostele sv. Petra a Pavla

Modlitby Taizé v bohnické kostele se od loňského měsíce se vzhledem k časovým možnostem organizátorů konají ve čtvrtek. Další modlitba se zpěvy z Taizé se koná 19. května od 19.30 (změna oproti původně avizovanému termínu 26.5).

Májový romantický koncert při svíčkách

Byl osmý máj, byl lásky čas - hrdliččin zval ku lásce hlas... další koncert z cyklu Kulturní Osmičky bude přesně v tomto duchu. Přijďte si poslechnout v neděli 8. května díla známých i neznámých mistrů 18. věku. Účinkuje komorní soubor Concerro aventino: Jakub Kydlíček - barokní zobcové flétny, Michaela Bieglerová - barokní fagot a Filip Dvořák - cembalo.

8. června v 19.30 zavítá do bohnického kostela soubor začínajících umělců Ensemble Convertendo s programem „Housle a flétna v hudbě G. Ph. Telemanna“. Vstupné je dobrovolné, doporučené je 100,- Kč.

Koncert vokální skupiny 10men

Vokální skupina 10men byla založena v říjnu 2015 jako spolek mladých, většinou

středoškolských zpěváků. Spektrum zpívaných skladeb sahá od gregoriánského chorálu po současnou vokální a sborovou tvorbu. Sbormistrem je Marek Rajnoch. Koncert se uskuteční v pátek 27. května v kostele sv. Petra a Pavla od 19.30, vstupné je dobrovolné.

Renáta Molová, www.osmicky.cz

Radost z dětské inspirace

V rámci výstavy JERUZALEMSKÁ BIBLÉ - PŘÍBĚH A UMĚNÍ, s ilustracemi Jaroslava Šerých, (která je v Libeňském zámku v 1. patře), jsme připravili Výzvu pro děti a mládež, které se zúčastnilo 213 mladých kumštýřů.

Jejich kresby jsou k vidění v Bílé galerii - ÚMČ Praha 8 - Libeň a v kostele sv. Vojtěcha do 29. dubna. V sobotu 23. dubna - v rámci Libeňského posvícení bylo udělení cen. Třiceti autorům byla udělena cena a mimořádná cena od pana kardinála Dominika Duky s věnováním Jaroslavu Herczkovi za kresbu Jonáš a velryba. A cena autorky projektu udělena Matěji Čtveráčkovi oběma chlapcům v kategorii nejmladších ze základní školy Heřmáněk. Pro všechny pak byly odměnou krásné koncerty a pro ty, kteří měli zájem, ještě na-

víc kniha Bible pro malé čtenáře a kapesní vydání Nový zákon, česky i anglicky, pro všechny účastníky výtvarné soutěže "Hledám a nalézám" a Libeňského posvícení - krásné odpolední koncerty v kostele sv. Vojtěcha.

Poděkování za spolupráci patří všem, kteří přispěli k dobrému průběhu akce, zvláště paní místostarostce Aleně Borhyové a panu kardinálovi Dominiku Dukovi za záštitu nad projektem a osobní výběr kresby. Liboru Kálmanovi vedoucímu pro kulturu z ÚMČ Praha 8, zastupitelce Janě Pešlové, Pavle Tomšíkové, Tomáši Pavlů za domluvení termínu první schůzky, Anně Šerých, Ruth Kubíčkové, Bohdaně Prokešové. Poděkování patří také Tomáši Redlichovi za pomoc s propagací Výzvy k účasti. Velké poděkování patří všem učitelkám a učitelům, i ředitelům a ředitelkám škol, že tuto výzvu vzali za své a seznámili děti s biblickými příběhy s tématem zadání a vedli je k tvořivé inspiraci, jak výtvarné, tak pro cestu životem. Akce se podařila, kostel plný lidí, dětí, i s doprovodem, i těch, kteří děti vyučují a vedou k poznávání hodnot - které vedou dopředu a vzhůru.

Alena M. Kubíčková, autorka projektu

V nejmladší kategorii byla oceněna keramická velryba s Jonášem od Matýska Smitála (třetí zprava)

Práce a ekonomika v centru pozornosti církve

Hlavním účelem výroby však není pouhé zvyšování počtu výrobků, zisk ani moc, ale služba člověku, celému člověku v jeho hmotných potřebách i v požadavcích jeho intelektuálního, mravního, duchovního a náboženského života; služba každému člověku i každé skupině lidí jakékoli rasy a z kterékoli části světa. Proto se má hospodářské podnikání provozovat podle vlastních zákonů a metod, avšak v mezích mravního řádu. (GS 64)

„Svatý otče, kolik pracuje ve Vatikánu lidí“, zeptal se jistý novinář Jana Pavla II. Ten po krátkém zamyšlení odpověděl: „Doufám, že alespoň třetina“. Vždy býval optimistou. Oblast práce – všude ve světě – je nejen předmětem četných anekdot, ale zejména patří mezi základní společenské konstanty. Proto je lidská práce a hospodářský život jádrem sociálního učení církve. Byly to právě otřesné pracovní podmínky dělníků v době přetokné industrializace a živelné urbanizace, které Lva XIII. inspirovaly k vydání legendární encykliky *Rerum novarum* (1891), první encykliky sociálního učení, na niž se většina pozdějších encyklik bude opakovaně odkazovat.

Letmý přehled encyklik

Encyklika Pia XI. *Quadragesimo anno* (1931) se významnou měrou zabývá hospodářskou situací a rozvíjí základní teze sociálního učení církve: princip solidarity – proti vypjatému individualismu, a princip subsidiarity – proti marxistickému kolektivismu. Hledá řešení na překonání třídní společnosti, odproletarizování proletariátu a zabývá se vztahem mezi kapitálem a prací. Jan XXIII. se v encyklice *Mater et Magistra* (1961) zamýšlí nad účastí dělníků na životě podniku, významem práce pro jednotlivce i společnost a spravedlivým rozdělováním blahobytu. Jeho encykliky *Pacem in terris* (1963) se zabývá mezinárodními vztahy, ale řada pasáží se týká pracovního prostředí. Pavel VI. v encyklice *Populorum progressio* (1967)

poukazuje na fakt, že chudé země chudnou a bohaté bohatnou, a zmiňuje zásadu univerzálního určení statků, které má být podřízeno soukromé vlastnictví. Encyklika Laborem exercens (1981) Jana Pavla II. se celá točí kolem práce, která je jejím ústředním bodem. V encyklice *Sollicitudo rei socialis* (1987) se Jan Pavel II. věnuje hospodářskému rozdělení světa, mezinárodnímu zadlužení, konzumistické mentalitě a kultu majetku. Ke stému výročí *Rerum novarum* vydává Jan Pavel II. encykliku *Centesimus annus*, kde shrnuje podstatné rysy encykliky Lva XIII. a opět připomíná zásadu podřízenosti soukromého vlastnictví univerzálnímu určení statků. Benedikt XVI. se v encyklice *Caritas in veritate* (2009) zamýšlí nad otázkami chudoby, bezbřehého konzumu, korupce, nezaměstnanosti či odpovědnosti kosmopolitní třídy manažerů. Současný papež František v encyklice *Evangelii gaudium* (2013) varuje před zbožňováním peněz, které vládnou, místo aby sloužily, píše o sociální nerovnosti a přerozdělování příjmů. V encyklice *Laudato si* (2015) se dotýká klíčových otázek sociálně politické reality v kontextu globalizace. Kromě zmíněných encyklik se otázkou práce a ekonomického života zabývala i řada dalších církevních dokumentů, z nichž alespoň dva zaslouží zmínku, neboť oba jsou plody Druhého vatikánského koncilu. Je to *Gaudium et spes* (1965), která je pro další rozvoj sociálního učení církve podstatná i z toho důvodu, že jde o koncilní konstituci, tedy konsensuální text schválený velkým počtem

biskupů z celého světa, zatímco jinak je sociální učení církve rozvíjeno primárně sociálními encyklikami, potvrzovanými pouze autoritou papeže; druhým dokumentem je Kompendium sociální nauky církve (2004) vydané Papežskou radou pro spravedlnost a mír, které je prvním souhrnným vyjádřením církevní sociální nauky.

Živobyť – věčné téma

Proč tento nezáživný výčet církevních dokumentů, které stejně nikdo normální nečte? Chci tím zdůraznit dvě skutečnosti: za prvé – hospodářský život, práce a ekonomika, tedy vše, co lze shrnout pod pojem „živobyť“, je tématem, který není církvi lhostejný a věnuje mu značnou pozornost. Církev se nestará pouze o to, v co a jak má správně katolická ovečka věřit, ale také o to, zda a v jakých podmínkách si člověk vydělává na svůj život a jak jeho pracovní úděl zlepšit. Druhým motivem je ukázat, že tematika práce nespádla koncilním otcům do klína z ničeho, naopak navazovali na dlouhou církevní tradici, což koncilnímu dokumentu dodává značnou váhu a kompetenci. Dokladem, že jim oblast práce ležela na srdci, je i fakt, že hospodářské tematice je v konstituci věnováno zhruba dvakrát více prostoru než otázkám politickým.

V kapitole „Hospodářsko-společenský život“ konstituce *Gaudium et spes* nalezneme takřka všechna klíčová témata související se světem práce a ekonomiky, která jsou sociálním učení církve rozvíjena. První článek kapitoly připomíná personální princip, tedy zásadu, že „člověk je původce, střed a cíl veškerého hospodářsko-společenského života“ (GS 63). Z dalších řádek zaznívá kritika tržního fundamentalismu i socialistického plánovaného hospodářství (GS 65), či dnes tak aktuální apel proti diskriminaci pracovníků ze zahraničí (GS 66). Práci vidí dokument zásadně jako účast na díle stvoření a vykou-

pení, nikoliv jako trest (lopotnou se stala až dodatečně, následkem hříchu). Pracovat znamená dělat něco pro někoho, je to morální závazek vůči bližnímu, zejména rodině (GS 67). Spis se zastává nároku pracujících na spoluúčast při správě podniku, potvrzuje právo pracujících zakládat odbory a v krajním případě stávkovat (GS 68). V této souvislosti Kompendium sociální nauky církve ostře varuje před zvrhlými formami zpolitizovaných odborů s vlastními mocenskými cíli (srov. KSNC 307).

RADOST NADĚJE

„Právo na krádež“

V článku 69 zaznívá jedna z konstantních zásad sociálního učení církve – princip univerzálního určení statků, dle něhož i soukromý majetek lze do jisté míry považovat za společné vlastnictví a jeho majitele spíše za správce než absolutního vlastníka majetku, který má za každých okolností sloužit obecnému prospěchu. Dle církevní nauky platí stará zásada, že v extrémní nouzi je vše společné a koncil jasně prohlašuje: „Kdo je v krajní nouzi, má právo opatřit si z bohatství druhých, co nezbytně potřebuje“ (GS 69). Protože stále mnoho lidí ve světě trpí hladem, sněm připomíná Graciánův výrok: „Hladem umírajícího nasyť, neboť jestliže jsi nenasytil, zabil jsi.“ (GS 69)

Franta Reichel

Rodina: Modlitba a evangelizace

Drazí bratři a sestry, budeme uvažovat o času modlitby. Nejčastější nářky křesťanů se týkají právě toho času: „Měl bych se více modlit, chtěl bych, ale nedostává se mi času.“ To slýcháme stále. Tato nelibost je upřímná, jistě, protože lidské srdce se stále touží modlit, aniž si to uvědomuje. A nenachází-li čas, nemá klidu. Aby k tomuto setkání mohlo dojít, je zapotřebí pěstovat v srdci „vřelost“ lásky k Bohu, citový vztah. A podíváme se také na to, jak rodina žije odpovědnost za sdílení víry, za předávání víry uvnitř i navenek.

Cít k Bohu a čas

Můžeme si položit velmi jednoduchou otázku. Je dobré věřit v Boha celým srdcem, je dobré doufat, že nám pomůže v těžkostech, je dobré vnímat povinnost poděkovat Mu? To vše je správné. Máme však Pána trochu také rádi? Dojme nás, udiví nás či rozněží nás pomyšlení na Boha?

Dovedeme přemýšlet o Bohu jako o pohlazení, které nás udržuje při životě a kterému nic nepředchází? Pohlazení, od kterého nás nic, ani smrt nemůže odloučit? Anebo o Ném přemýšlíme jenom jako o velké Bytosti, Všemohoucím, který vše stvořil, Soudci, který každý skutek kontroluje? To vše je přirozeně pravda. Avšak jediné je-li Bůh cítem všech našich citů, nabývají tato slova plného významu. Potom cítíme, že jsme šťastni a trochu také v rozpacích, protože na nás myslí a především nás má rád! Není to úchvatné? Mohl by se jednoduše dát poznat jako nejvyšší Bytost, sdělit svoje přikázání a čekat na výsledky. Bůh však učinil a činí nekonečně více. Provází nás cestou života, ochraňuje a miluje.

Pokud cit k Bohu nerozdělá oheň, duch modlitby nerozehřeje čas. Pak můžeme třeba násobit svoje slova „jako pohané“, říká Ježíš, anebo vystavovat na odiv svoje obřady „jako farizeové“ (srov. Mt 6,5.7). Srdce obývané cítem k Bohu udělá modlitbu také z bezeslovné myšlenky, z prosby před svatým obrázkem anebo z polibku poslaného směrem ke kostelu.

Duch modlitby navrácí čas opět Bohu, uniká

obsesi života, jemuž se stále nedostává času, nachází pokoj v nezbytí a objevuje radost z nečekaných darů. Dobře v tom radí dvě sestry, Marta a Maria, o nichž mluví evangelium, které jsme slyšeli (Lk 10,38-42) v úvodu. Naučily se od Boha sladit rodinné rytmy: krásu slavení, pracovní vyrovnanost a ducha modlitby. Návštěva Ježíše, kterého měly rády, pro ně byla slavností. Jednoho dne se však Marta naučila, že hostitelská práce, ač důležitá, přece jen není vším a že opravdu podstatné je naslouchat Pánu, jako to dělala Maria, která si vybrala „ten nejlepší díl“ času. Modlitba pramení z naslouchání Ježíši, z četby evangelia. Nezapomínejte číst denně kousek evangelia. Modlitba pramení z důvěrného kontaktu se Slovem Božím. Existuje tato důvěrnost v naší rodině? Máme doma evangelium? Otevřeme jej někdy, abychom si v něm společně četli? Rozjímáme o něm při recitaci růžence? Evangelium čtené a rozjímáné v rodině je jako dobrý chléb, který živí srdce všech. Naučme se ráno a večer, a když usedáme ke stolu, společně říkat nějakou modlitbu, velmi jednoduchou. Ježíš přichází mezi nás, jako přícházel do rodiny Marty, Marie a Lazara.

Modlitbou rodiny se ve chvílích silných i obtížných svěřujeme sobě navzájem, aby byl každý člen rodiny chráněn Boží láskou.

Cít k evangeliu a rodina

V první chvíli se nám mohou vybavit určité evangelní výroky, které staví rodinné svazky zdánlivě do protikladu k následování Ježíše.

Jako ona silná slova, která všichni známe: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoden“.

Ježíš tím přirozeně nechce rušit čtvrté přikázání, které je prvním velkým přikázáním vůči lidem. První tři přikázání desatera se týkají vztahu k Bohu a ostatní vztahu k lidem. A je stejně nemyslitelné, že Pán po vykonání svého prvního zázraku pro novomanžele v Káni, po posvěcení manželského svazku muže a ženy a po navrácení synů a dcer rodinnému životu požaduje od nás, abychom byli k těmto svazkům necitliví! To není to vysvětlení. Nikoli! Naopak, když Ježíš potvrzuje primát víry v Boha, nenachází smysluplnější přirovnání než rodinné vazby. A na druhé straně jsou samy rodinné svazky v rámci zkušenosti víry a lásky k Bohu přetvářeny, dostává se jim většího smyslu a jsou uschopněny přesahovat se a vytvářet obsáhlejší otcovství a mateřství, aby zahrnuly mezi bratry a sestry také ty, kteří se ocitli na okraji veškerých vazeb. Jednou odpověděl Ježíš těm, kteří jej upozorňovali, že venku je jeho matka a bratři, kteří s ním chtějí mluvit: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

Moudrost citů, které se nekupují ani neprodávají, je tím největším talentem rodinného génia. Právě v rodině, v atmosféře oné moudrosti citů se učíme růst. Tam si lze osvojit jejich „gramatiku“, kterou lze jinak velmi obtížně získat. Právě tímto jazykem se Bůh dává pochopit všem.

Když se rodinné city nechají obrátit svědectvím evangelia, jsou schopny nepředstavitelných věcí a umožňují se dotknout děl, která v dějinách koná Bůh, jako těch, která učinil Ježíš pro muže, ženy a děti, s nimiž se setkal. Jediný úsměv, který zázračně vyloudíme na opuštěném a zoufajícím dítěti, které znovu začne žít, nám vysvětluje Boží

jednání ve světě více než tisíce teologických traktátů. Muž a žena schopní riskovat a obětovat se pro dítě druhých, nejenom pro to svoje, nám vysvětlují záležitosti lásky, kterým mnozí vědci už nerozumějí. A kde jsou tyto rodinné city, rodí se skutky srdce, které jsou výmluvnější než slova: skutky lásky. To je k zamyšlení.

Pokud, počínaje církví, vrátíme vedoucí roli rodině, která slyší a uskutečňuje Boží slovo, budeme jako nové víno na svatbě v Káni a jako Boží kvas!

Společenství charismat - těch, která se pojí ke svátosti manželství, i těch, která skýtá zasvěcení se Božímu království - má přetvářet církev na místo zcela familiárního setkání s Bohem. Touto cestou jdeme, neztrácejme naději. Milující se rodina dovede svým svědectvím lásky rozehrát srdce celého města.

*Z katechezí papeže Františka vybrali
Pavla a Tomáš Redlichovi
www.radiovaticana.cz (rubrika
Svatý otec, Generální audience)*

Přímluvné modlitby

Bože, Otče, děkujeme Ti za čas, který nám dáváš, prosíme Tě, ať Ti jej rádi skrze modlitbu vrátíme jako dar.

Ježíši, Boží Synu, pomáhej nám prožívat vztah k Bohu Otcí s cítem, něžností a opravdovou důvěrou.

Duchu svatý, otevírej nás v rodinách k naslouchání evangelia a ke svědectví skutků lásky.

Úterky u Terky

První máj – lásky čas. A smyslem křesťanského života je láska sama – k Bohu, který je Láskou, k blízkým i k sobě samému. Proto bychom rádi pozvali všechny mladé na pravidelná úterní setkávání, která začínají mší svatou od 18.30 a pak pokračují různými aktivitami, na které je zván každý bez ohledu na to, zdali je u svaté Terezičky poprvé nebo každý den. 3. května proběhne večer chval v boční kapli. 10., 17. a 31. května se sejdem v malých diskusních skupinkách. O víkendu 14. až 15. května se vydáme na pouť na Svatou Horu u Příbrami (viz níže).

Pouť mladých na Svatou Horu

Lidský život je někdy přirovnáván k cestě. Má svá údolí i kopce, křižovatky i na první pohled slepé stezky. Rádi bychom vás tedy pozvali na pouť na Svatou Horu u Příbrami, kterou již tradičně organizují Úterky u Terky, která může být pro nás prostorem vnitřního uklidnění, zamyšlení se, přípravou na důležitá rozhodnutí, obětí či „jen“ jako

Na slavnost Panny Marie Pomocnice 24. května pořádáme Velký Úterek na zejm. pro křesťany naléhavé téma – uprchlická krize. O své zkušenosti a zážitky (s následnou otevřenou diskuzí) se podělí Vojta Hauser, který byl pokřtěn minulý rok v naší farnosti a mj. koordinuje pomoc pro utečence na Balkánu, kam také několikrát vyjel. Všem bychom vám tedy rádi popřáli, abyste prožili vrcholící velikonoční dobu plni radosti a lásky, která může prýštit i tam, kam bychom se sami báli...

Dominik Vachuda

vzdání díky Pánu Bohu třeba i za to, že nás vyvedl z oné slepé uličky. A možná onu cestu nalezneme díky této pouti dřív, než očekáváme... Všichni jste srdečně zváni na toto putování. Více informací a možnost přihlášení naleznete buď na www.fb.com/uterky, nebo na farním webu www.terezicka.cz v sekci Akce.

Dominik Vachuda

Oddílová výprava do Plzně

Vždy aspoň jednou za půl roku jedeme na výpravu celý dívčí oddíl 88. střediska Radost. Letos sice byla znát velká převaha světlušek, ale stejně bylo fajn si užít pár dní společně. Celý pátek 18. března bylo v Praze krásné slunečné počasí, takže jsme si mnu-ly ruce, jak nám to datum oddílové výpravy krásně vyšlo. V Plzni bylo sice na rozdíl od Prahy zataženo a foukal ledový vítr, ale vzhledem k tomu, že byla technicky ještě zima, vlastně nebylo na co si stěžovat. Světlušky ve své celoroční hře do svého města Nemám přistavěly další instituci – tentokrát galerii, a pro ni se skautkami získaly ta nejznámější umělecká díla historie. Ve svém volném čase (!!!) se ještě cvičily ve stavebním řemesle, a to projektováním a následnou realizací staveb nejrůznějších tvarů a funkcí (rozuměj domečky z klacíků, listů

a mechu).

Skautky se také dočkaly své Koralíny, a to když s pomocí světlušek našly a osvobodily kocoura. Ve svém volném čase (!!!) ještě naplánovaly večerní bojovku pro světlušky, která se setkala s velmi pozitivním ohlasem! Po náročné (Květné) neděli, kdy jsme se zahřívaly během z kostela, uklízením, balením, jezením oběda a jízdou trolejbusem, jsme rády zapadly do pohodlných sedaček autobusu Student Agency a pustily si na ob-razovce některý z filmů, uskrávající cestou domů horkou čokoládu nebo čaj.

Zapsala Bětko Rychnovská

Dívčí oddíl vyráží za dobrodružstvím

Zápis do Školičky na školní rok 2016/17

Zápis do Školičky SaSM na nový školní rok se uskuteční ve čtvrtek 12. 5. od 15.00 do 17.00 a v pátek 13. 5. od 9.00 do 12.00. K zápisu zveme všechny děti, které k 1. 9. dosáhnou věku 3 let. Ve školním roce 2016/17 bude Školička probíhat tři dny

v týdnu: v pondělí, úterý a ve středu, vždy od 8.30-12.30. Zájemce o zápis prosíme, aby se domluvili na konkrétní hodině.

Alice Pavelcová
skolicka@strediskokobylisy.cz
tel.: 605 554 284

Semináře pro rodiče

Zveme na úterní dopolední semináře s hlídáním dětí pod vedením Mgr. Gabriely Böhmové

17. 5. Sebevědomá komunikace v rodině Workshop o sebevědomí a základních prvcích efektivní komunikace. Konkrétní způsoby, jak pomoci sobě a podpořit dobré vztahy v rodině, mj. za použití videozáznamu komunikace.

24. 5. Jak ukoučovat rodinu (případně sebe) Praktické tipy pro společné plánování a organizaci rodinného života - jak zapojit děti

do procesu plánování a motivovat je, aby spolupracovaly i při realizaci. Tvorba a využití vizualizačních pomůcek pro organizaci dne a rodinného života s dětmi.

Vždy 9.30 - 11.30 v klubovně U Šakala, cena 50 Kč za každé setkání. Hlídání dětí zajištěno v sousední klubovně U Hrocha, pro děti je třeba vzít přezůvky a podepsanou svačinku. Přihlášení na eva.klimankova@strediskokobylisy.cz, 777182712.

Eva Klimánková

Seminář o rodinných financích

Čtvrtek 19. 5., 18.00, klubovna U Hrocha: O financích s Petrem Klasnou

"Jaké spoření pro dítě je bezpečné a výhodné? Jak snížit úrok na naší půjčce či hypotéce? Má dnes cenu platit si "stavebko" nebo "penzijko"? Banka mi snížila úroky na spořicí účtu - co s tím? Platíme si pojistku a vlastně nevíme, zda je dobrá..." Podobné otázky si někdy klade asi každý. Na

semináři se pokusíme na ně najít praktické a srozumitelné odpovědi. Jste srdečně zváni! Vstupné: 50 Kč. Bližší informace a přihlašování na blanka.malcova@strediskokobylisy.cz, tel. 733 143 069

Blanka Malcová

Jak dopadla Kasička aneb poděkování ze SADBY

Naše farnost se i letos zapojila do podpory salesiánských misí prostřednictvím postní kasičky, která byla tentokrát určena na podporu stavby nového salesiánského centra s kostelem ve Staré Zagoře v Bulharsku. Letos se u nás vybralo téměř 6.000 Kč. Ačkoli nevíme, kdo z vás konkrétně do kasiček přispěl, chceme vám všem ze srdce poděkovat - za Sadbu, bulharské misionáře a hlavně za chudé lidi, kterým jsou prostředky přednostně určeny.

Abychom byli konkrétní, přikládáme pro vaši informaci i několik čísel: Výdaje za tisk kasiček a omalovánek činily 18.900 Kč, vý-

daje za rozesílání prostřednictvím firmy činily 29.623 Kč. Příjmy (v hotovosti i bankovním převodem) činily 174.972 Kč, takže čistý zisk je 126.449 Kč. Jedná se o stav k 19. 4., příspěvky stále ještě přicházejí.

Pět největších přispěvatelů byly následující „subjekty“: SDB Zlín 45.827 Kč; SDB Teplice 40.000 Kč; Farnost Praha-Hostivař 10.000 Kč; Rodina Šplíchalova Oldřiš 7.800 Kč; Farnost Praha-Kobylisy 5.956 Kč.

P. Pavel Ženíšek, SDB, předseda Sadby

Stavba nového salesiánského centra s kostelem ve Staré Zagoře v Bulharsku, duben 2016

Velikonoční florbalový turnaj

Je sobota 9. dubna 2016, sedm hodin ráno a u recepce Salesiánského centra v Kobylisích se začínají srovnávat malí, potom větší až úplně ti největší sportovci, aby se společně vydali na letošní poslední florbalové klání do nedaleké Uhřetěvsi. Jako už tradičně naše posádka téměř 40 lidíček zaplní celé horní patro v oblíbeném vlaku "Elefant". Samotný turnaj probíhá v přátelské atmosféře souborů o každý míček. Naši trenéři Petr Novák a Tomáš Tomiczek radí trenérské finty. V obou kategoriích jsme měli nasazený dva týmy z Kobylis. Po krásných bojích ve skupinách se vždy jeden tým Kobylisáků z obou věkových skupin probíjela do bojů o medaile. Ti mladší zvládli dobře boj o třetí místo a odváželi si domů bronzové medaile. Ve starší kategorii se klukům podařilo snad poprvé projít branou semifinále a zahrát si velké finále. Zde po bezbrankovém finále následuje naše oblíbená disciplína: "trestná střelena"... :) Holt brankář soupeře měl tyčku postavenou dobře, a tak nezbyvá než se spokojit se stříbrnou medailí.

Novinkou na uhřetěveském turnaji byla

kategorii tzv. "benjamínků", kluků věkem od druhé třídy dolů. Zde náš mixovaný tým i z řad předškoláků vybojoval po trestných střeleních bronzové medaile, ze kterých měli úžasnou radost.

Nezbývá, než pogratulovat všem nadšeným florbalistům a tentokrát také florbalistkám k celoroční účasti a také všem našim trenérům a rodičům, kteří nás po celý rok podpořovali a doprovázeli. Už teď se všichni těšíme na nový školní rok a na příští - zřejmě říjnový turnaj.

Procesí o slavnosti Panny Marie Pomocnice

Během května, měsíce Panny Marie, budeme každou středu na začátku dětské mše svaté uctívat blahoslavenou Pannu Marii, Matku Boží. Májové pobožnosti budou zakončeny ve středu 25. května, kdy po mši sv. půjde

slavnostní procesí na zahradu k soše Panny Marie, kde budou zkrácené loretánské litanie, modlitba i udělení svátostného požehnání. Děti si mohou na tuto slavnost pro Pannu Marii přinést kytičku nebo větvičku.

Květnový výlet pro děti a rodiče

V sobotu 28. května zveme všechny děti spolu s rodiči na tradiční jarní výlet. Letos se společně vydáme do Malé Chuchle, kde bude čas na hry na louce i na prohlídku mini ZOO v Chuchelském háji. Sraz účastníků bude v 10.00 u vrátnice Salesiánského

centra, odkud se vydáme metrem na Hlavní nádraží a pak vlakem do Chuchle. Výlet bude fyzicky nenáročný - do 10 km, vhodný pro kočárky. Návrat zpět do Kobylis je plánován okolo 16 hod. Těšíme se s vámi všemi na viděnou.

Evangelia tohoto měsíce

Z tajemky se dozvíte, jakou modlitbu k Panně Marii měl nejraději sv. Dominik Savio. Nejprve dosadte chybějící slova do evangelí. Každé slovo má u sebe slabiku, ve stej-

ném pořadí, jak slova dosadíte do evangelí, si opište slabiky, které vám prozradí chybějící slova v modlitbě sv. Dominika Savia.

VÍRU(ho)	ŘEKL(sím)	PANE(di)	VŠICHNI(přa)	POSÍLÁM(li)
DUCH(při)	MODLIL(srd)	UZDRAVEN(di)	PŘIJMĚTE(pro)	SVATÝ(ho)
PROHLÁSIL(né)	SLOVO(ce)	POKOJ(te)	ŘEKNI(lo)	BUDE(je)

Ježíš pozvedl oči k nebi a se: "Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich uvěří ve mne: ať jsou jedno. "

Neděle 8.5. Evangelium Jan 17,20-26

Ježíš přišel tam, kde byli učedníci, a řekl: "..... vám! Jako Otec poslal mne, tak i já vás. Ducha svatého. "

Neděle 15.5. Evangelium Jan 20,19-23

Ježíš svým učedníkům: "Všechno, co má Otec, je moje; z mého vezme a vám to oznámí."

Neděle 22.5. Jan 16,12-15

Jeden setník v Kafarnau poslal k Ježíši služebníka se vzkazem: "...., neobtěžuj se! Neboť nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu; proto jsem si ani netroufal přijít k tobě osobně. Ale slovo, a můj služebník " Když to Ježíš uslyšel, podivil se mu a: " Ani v Izraeli jsem nenašel takovou!"

Neděle 29.5. Lk 7,1-10

Modlitba sv. Dominika Savia k Panně Marii:

„Panno Maria, daruji ti své Učiň, ať je stále tvým. Ježíši a Maria, buďte stále mými..... A naléhavě, ať zemřu dříve, než by se mi to neštěstí, že bych se dopustil třeba hříchu. Amen.“

Anketa

"Květen je měsíc zaslíbený úctě k blahoslavené Panně Marii. Co o ní víš? Máš rád nějakou modlitbu k Panně Marii?"

Vítek, 9 let

Zamyšlení na tento měsíc

V měsíci květnu oslavujeme Pannu Maria, Matku Boží. Všichni víme, že je to maminka Pána Ježíše. Co ještě o ní víme? Zkusme si vybavit některé úryvky evangelia zmiňující Pannu Marii. Třeba jak za ní přišel anděl a řekl jí, že se jí narodí miminko – Pán Ježíš, nebo jak spěchala za Alžbětou, či jak si všimla na svatbě v Káně Galilejské, že došlo víno. Jaká byla Panna Maria? Každá zmín-

ka nám o ní něco napovídá. Byla poslušná, pozorná, ochotná, trpělivá, všímavá... A její srdce tak bylo čisté a plné lásky, takže mohla tak být stále s Pánem Ježíšem. Pán Ježíš chce být i s námi. Můžeme se snažit být jako Panna Maria, pak se bude v našem srdci Pánu Ježíši líbit.

Stránky pro rodiny připravili PLadislav Bandouch a Vilma Dingová

Označ zeleně informace, které mluví pravdivě o Panně Marii a červeně ty, které ne:

Rodiče Panny Marie byli Anna a Jáchym.
Panně Marii se zjevil archanděl jménem Alexandr.
Když byla Marie těhotná, vydala se navštívit svou příbuznou Aťtu.
Snoubenec Marie se jmenuje sv. Daniel.
Mariin syn se jmenuje Ježíš.
Květen je měsíc Panny Marie.
Nanebevzetí Panny Marie se slaví 15. srpna

Stránku dětem připravila Hana Václavová

Velikonoce ve Věčném městě

Letošní Velikonoce jsme i s našimi dětmi - sedmiletou Lenkou a devítiletým Markem - strávili v Římě. A protože se do Věčného města chystá i početnější skupina poutníků z kobyliské farnosti, nabízíme pár postřehů jako inspiraci na cestu.

Hlavním cílem všech věřících je ve Svatém roce průchod Svatými branami hlavních římských bazilik. Už v roce 1390 stanovil papež Řehoř XI. povinnost projít čtyřmi z nich - v bazilice sv. Petra, v Lateránské bazilice, v bazilice Panny Marie Sněžné a v bazilice sv. Pavla za hradbami. Prošli jsme všemi čtyřmi, aniž bychom před některou z nich čekali déle než pár minut, všude jsme se ale museli podrobit přísné bezpečnostní prohlídce. K průchodu Svatou branou v bazilice sv. Petra je nutné se předem zaregistrovat na internetové stránce www.im.va, což jsme také učinili, vytištěnou registraci tu ale nakonec nikdo nekontroloval. Zato tu procházející poutníky celou dobu popoháněli organizátoři, kteří nás opakovaně vyzývali, abychom prošli rychle a nezastavovali se, takže čas na modlitbu a slavnostní prožitek jsme našli až uvnitř samotné baziliky.

Neopakovatelným zážitkem byla velkopáteční Křížová cesta v římském Koloseu s papežem Františkem. Víc než hodinu jsme se tísnili v početném davu na via dei Fori Imperiali a krůček po krůčku se blížili k dvojité bezpečnostní prohlídce. Hned poté, co jsme vkročili do zaplňujícího se prostoru mezi Koloseem a Palatinem, se na vyvýšené tribuně objevil Svatý otec se svým doprovodem a velkopáteční obřady začaly - jako bychom to měli načasované na minutu přesně. Atmosféra velkopáteční noci byla v římském Koloseu neopakovatelná, ale jeho návštěva je působivá i v běžném roce a určitě byste ji neměli vynechat.

Nočním Římem jsme se do pronajatého bytu

poblíž Vatikánu vraceli autobusem. Ty jezdí podle jiného klíče než v Praze - přesný jízdní řád většinou nikde nenajdete, autobusy se prostě objevují ve více či méně pravidelných intervalech. Pokud nastupujete na začátku trasy, řidič přijede na zastávku, otevře dveře a vy můžete nastoupit do autobusu s vypnutým motorem, posadit se a čekat, až se autobus zase rozjede. Někdy může posezení ve stojícím autobuse trvat čtvrt hodiny i víc. Ujít si nenechte ani audienci Svatého otce Františka. Během Svatého roku se koná vždy ve středu a také o některých sobotách. Pokud je v Římě pěkně, probíhá vždy na náměstí Svatého Petra, pokud se ochladí a prší, přijímá papež věřící v aule Pavla VI., jejíž vchod je nalevo od Svatopetrské baziliky. Z prostoru nad vchodem baziliky pronáší Svatý otec i tradiční vánoční a velikonoční poselství Urbi et Orbi. Ti, kteří se k papeži nedostanou tak blízko, ho mohou vidět na rozmístěných velkoplošných obrazovkách. Řím je nádherné město a ani za týden nestačíte navštívit všechna místa a památky, které byste navštívit chtěli. Za nepsanou povinnost tu ale považují návštěvu Vatikánu a Vatikánských muzeí se slavnou Michelangelovou Sixtinskou kaplí, Kolosea, Palatinu, kde stály úplně první domy vznikajícího města, Španělských schodů, fontány di Trevi nebo kostela Panny Marie v Kosmedinu se slavnými Ústy pravdy. Silným zážitkem je návštěva malého, nenápadného kostela Svatý Petr v řetězech, kde jsou vystaveny okovy, které měl údajně na ruku vězněný svatý Petr.

A můžete se vydat i po českých stopách - v bazilice Santa Prassede je náhrobek třetího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, který v Římě v roce 1400 nečekaně zemřel, v bazilice svatého Klimenta zase můžete navštívit hrob slovanského věrozvěsta sv.

Cyrila.

Říká se, že Řím se nikdy neomrzí, ale kdybyste si přece jen chtěli na chvíli odpočinout od velkoměstského ruchu, můžete se - stejně jako my - vydat na proslulou římskou silnici na Via Appia na jihovýchodním okraji města, se slavným kostelem Quo Vadis, kde najdete údajné otisky nohou sv. Petra v dlažebním kameni. To už jste na kraji města, kde se vám otevře nádherný výhled dookolní krajiny. My jsme sem došli pěšky /je to 3 a půl kilometru/, ale od Circa Massima sem jede i autobus č. 118.

A nebo nastoupit do vlaku, který vás za cenu běžné městské jízdenky zaveze až na pobřeží Tyrrhénského moře. Tady máte dvě možnosti - můžete vystoupit na zastávce Ostia Antica a prohlédnout si někdejší slavný přístav, kterým do starověkého Říma proudilo zboží doslova z celého světa. Nebo můžete dojet až na zastávku Stella Polare, vystoupit, a kolem malé cukrárny, kde mají neuvěřitelných 34 druhů báječné římské zmrzliny, dojít až na písčné pobřeží. V březnu se tu procházelo jen několik osamělých turistů a tak jsme si mohli vychutnat chvíli klidu, kterou naše otužilé děti využily ke krátké koupeli v chladných mořských vlnách. Však se nás také místní přišli zeptat, odkud jsme, že jsme tak otužilí.

A na závěr ještě několik praktických rad: po celou dobu pobytu ve Věčném městě si dávejte pozor na peněženky, hlavně v centru je plno kapsářů, kteří můžou zneužít vaší nepozornosti. Ceny jsou v Římě poměrně vysoké, některé zboží je až čtyřikrát dražší než v Praze, najdete si proto blízký supermarket, který nebude mít tak vysoké ceny jako specializované obchody nebo tzv. minimarkety /poblíž poutního domu Velehrad je supermarket Carrefour/. Po celou dobu pobytu budete potkávat Indy, Pákistáncce a další cizince, kteří vám budou vnucovat své zbo-

ží /deštníky, sluneční brýle, obaly na mobily apod./. Pokud jejich zboží kupovat nechcete, stačí je s úsměvem odmítnout, jsou na to zvyklí.

Přejeme všem poutníkům krásný pobyt v Římě. A pokud si při odjezdu postesknete, že jste všechno nestihli a musíte se do Věčného města zase někdy vrátit, vězte, že jsme na tom byli úplně stejně.

Miroslav Škraňka

Otestuj své vědomosti

Opět vám přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti.

1. Liturgická komise ČBK vydala na podzim 2015 dokument Svaté přijímání a bezlepková dieta. Co je jeho hlavní myšlenkou?

- a) osoby s bezlepkovou dietou mají přijímat pouze pod způsobou Krve Kristovy;
- b) informace o možnosti používat nízkolepkové hostie;
- c) návrh ke slavení speciálních mší pro bezlepkové diabetiky.

2. Vstupní modlitba, kterou kněz uzavírá úvodní část mše, se nazývá:

- a) Kolekta;
- b) kolektoř;
- c) konektor.

3. Jaké je postavení papežského nuncia v diplomatickém sboru?

- a) podle zásady „služebník služebníků“ je posledním členem diplomatického sboru;
- b) tradičně i fakticky je doyenem diplomatického sboru v hostující zemi;
- c) není členem diplomatického sboru, neboť nezastupuje stát, ale církev.

4. V jakém starozákonním spise říká Hospodin ústy proroka následující slova: „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítajte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“

- a) Izajáš
- b) Jeremiáš
- c) Ezechiel

5. Kdo byl bezprostředním předchůdcem Josefa Brtníka ve funkci kobyliškého faráře?

- a) Jenda Vývoda;
- b) Radomír Kuchař;
- c) Emil Matušů.

6. Která z následujících českých světic konvertovala ke křesťanství až v dospělosti?

- a) Zdislava
- b) Anežka
- c) Ludmila

7. Jaká je minimální věková hranice, kterou stanovuje kodex kanonického práva, pro platné uzavření manželství?

- a) dovršený šestnáctý rok u muže, čtrnáctý u ženy;
- b) minimálně patnáct let u muže i u ženy;
- c) sedmnáct let u muže a šestnáct let u ženy;

rešeř: 7a, 5b, 4c, 3d, 2a, 1b, 7c

Připravil František Reichel

Bazárek opět pomohl

Ve dnech 5. a 6. dubna proběhl jarní farní bazar. Jménem všech organizátorů děkuji za možnost uspořádat ve farním sále tuto příjemnou a zároveň prospěšnou akci. Za vydatnou pomoc děkuji zejména manželům Redlichovým a všem dobrovolnicím, které věnovaly svůj čas na pomoc s organizací. Výsledkem je výtěžek ve výši 12.700 Kč, dalších 500 Kč bylo darováno přímo. Tentokrát jsme se tedy rozhodly výtěžek rozdělit na dvě části. První část ve výši 6.500 Kč byla předána řediteli Přírodní školy Františkovi Tichému, který se spolu s rodiči žáků školy stará o dvě rodiny uprchlíků. Naše částka bude použita pro rodinu mladých manželů ze Sýrie, kteří mají dvě malé děti, z nichž jedno trpí velmi vážnou nemocí. Pokud byste chtěli tuto rodinu ještě dále podpořit, obraťte se na Františka Tichého. Druhá část ve výši 6.700 Kč byla předána ředitelce Farní charity Zuzce Řehákové. Tato částka je určena pro charitní Domov seniorů s Alzheimerovou chorobou, kde za ni pořídí vybavení na zahradu, aby tak senioři mohli

v letních měsících pobývat více venku. Pro další informace můžete sledovat facebookové stránky Arcidiecézního dobrovolnického centra: <https://www.facebook.com/dobrovolnici-procharitu/?fref=ts> Zbylé oděvy tentokrát zpracovala z větší části Charita, jednak pro maminky s dětmi v azylovém domě Gloria, jednak pro další potřebné. Část oděvů a hraček putovala jedné mamince v nouzi na Moravě. Děkuje také všem, kteří donesli potraviny pro skupinku pražských uprchlíků z programu Generace 21. Pro další možnosti podpory těchto uprchlíků se obraťte na Petra Nováka či Lucku Ortiz. Za podporu bazárku děkujeme Zuzce Řehákové, díky níž je možné propojení s konkrétními charitními projekty. Těšíme se na další spolupráci v budoucnu, tedy na další bazárky, který se uskuteční zase na podzim.

*Jménem všech organizátorů
Štěpánka Syrová*

Máma neví, že jsem pokřtěná

Byla jsem požádána, abych napsala něco o své cestě k Bohu. Pokusím se vám tedy přiblížit, jak to tehdy bylo a jak to stále ještě je. Byla jsem poměrně malá, když jsem potkala Marušku. Skamarádily jsme se ve škole a po nějaké době jsem u nich byla na přespání. A zrovna ze soboty na neděli. V neděli ráno se celá jejich rodina sebrala a řekli, že se jede do kostela, že můžu s nimi. Proč ne, říkala jsem si. Co by se tak asi mohlo stát...

Když jsem po pár týdnech začala pochybovat o neexistenci Boha, značně jsem znejistěla. Dost tomu pomohli i rodiče, kteří, ve strachu před sektami, drželi nad kostelem

zákaz, a kteří, když jsem se v neděli po ránu nenápadně vytrácela z domu, se tvářili dost nesouhlasně. Všichni známe to o tom zakázaném ovoci, takže vám musí být jasné, že čím víc mi to zakazovali, tím častěji jsem v kostele byla. Po čase jsem začala chodit na katechismus, a to mě bavilo. Chtěla jsem se nechat pokřtít. Měla jsem ráda Boha a taky se mi líbilo mezi lidmi, které jsem v kostele potkávala. Šla jsem domů a pokusila jsem se to nějak srozumitelně a mírně podat rodičům. Myslím, že by se tvářili líp, i kdybych řekla, že jsem se nechala vyhodit ze školy a začala brát drogy, nebo tak něco.

„Až ti bude osmnáct, dělej si, co chceš.“ Tu dobrou mi bylo asi šestnáct, tak mi nezbylo, než si nějaký čas počkat. Dál jsem chodila do kostela, spíš nepravděpodobně než pravidelně, a nějak v sobě živila víru. Spoustu věcí mluvilo proti tomu. Možná ještě víc lidí než věcí. Ale nakonec jsem se těch osmnáctin dočkala a došla za o. Brtníkem, který mě vzal do přípravy k dospělým. Tam nás postupně učil všechno možné o tom, do čeho se chystáme vstoupit, radil, když jsme netušili, kudy dál, a celkově nás tak nějak rovnal, abychom jednou nedělali úplně ostudu. Dokonce zodpovídal i moje otázky, které jsem považovala za mírně nevhodné. Například „A co říkáte na myšlenku evoluce?“. Dokázal tím překonat můj vnitřní rozpor mezi vědou a vírou, z čehož pak vyšla i volba jednoho z mých patronů, sv. Alberta. Taky tím zničil moje poslední pochyby o církvi, víře, Bohu a patřičnosti křtu.

A teď vám povím o té noci. Pokud jste taky prožili křest až ve věku, když už ho pořádně vnímáte, určitě víte, o čem mluvím, ale pokud ne, ráda vám to zkusím popsat.

Člověk je pořádně nervózní, protože přestože to celé dopoledne nacvičoval a dostával různé instrukce jak se chovat a co kdy říct,

ví, že ta chvíle bude jenom jedna, a že jí prostě nesmí zkazit. V mém případě taky to, že je úplně první, nikdo mu to předtím přímo neukáže a ostatní případně zopakují chybu po něm. Alespoň z kolegiality. Alespoň doufám. Vyvedli nás z kostela a venku už byl zapálený oheň. Kolem bylo shromážděných strašně moc lidí. Nějak to na mě působilo vesele, nebo jsem byla jenom příliš nesvá, abych se zvládla nesmát. Potom kněží zapalovali paškál a něco u toho četli, a ozvěnou se to vracelo z celého okolí od domů, jinak bylo ticho, takže to znělo tak podivně, skoro děsivě, ale díky tomu ohni to bylo i docela pěkné. Se zapáleným paškálem jsme šli dovnitř do kostela, kde se ve tmě postupně lidem rozsvěcely svíčky, což bylo velice působivé, a pak se ve zhasnutém kostele četlo spousta čtení o tom, jak vznikl svět a co se potom dělo. Když se dočetlo, rozezněly se naráz snad všechny zvony, co jsou v kostele, a rozsvítily se. Všichni vyskočili na nohy, protože se lekli, nebo protože se to udělat mělo, to si nejsem moc jistá, a pak někdy už začala ta

část se křtem. Byla jsem čím dál nervóznější, a přešlo mě to asi až ve chvíli, kdy jsem potřetí vytáhla hlavu z vody a došlo mi, že už to konečně je a že můžu schovat obličej do ručníku. Bylo to skvělé. Musela jsem se smát, protože to byl opravdu až tak dobrý pocit. Moje maminka o tom pořád ještě neví, ještě jsem nenasbírala odvahu k tomu jí to říct. Mám z toho pořád velkou radost a asi ještě nechci, aby mi to někdo omlátil o hlavu. Až jí to budu schopná říct a smířit se s tím, co mi řekne, asi to konečně bude ta fáze, do které se snažím dostat už těch pár let. Do té doby na sobě musím pracovat, protože křtem to nekončí. Je to jen takové povzbuzení a potvrzení, že jsem na správné cestě. Ještě jednu věc vám chci říct, úplně poslední a úplně krátkou. Pokud jste nikdy neslyšeli o sv. Filipovi Nerim, najděte si ho. Je to člověk, který úplně změnil můj náhled na víru, převrátil můj pohled na svět a ukázal mi, že moje cesta není špatná.

Veronika Filip Neri Albert Turjaková

Cesta k pokladu, který "nerezaví"

Nejdřív bych vám rád poděkoval, jak už psala má paní, za vaše přímlybné modlitby na naší cestě k Pánu Ježíši. Pokusím se krátce napsat svůj příběh, jak jsem hledal, až našel našeho Pána.

Dětství jsem prožil v době komunistického režimu, a proto naše rodina nemluvila o Bohu. Pamatuji si, že jsem býval velmi zlobivý dítko a rodiče si se mnou nevěděli rady. Dědeček mne vždy napomínal: „Jarku, jaké je 4. přikázání?“. Ale byl vždy upozorněn, aby nám nepletl hlavu.

Pán mě obdaroval dobrou představivostí, která se u mě coby dítěte projevovala také v podobě nočních můr, zejména když mě

navštívil duch zla. Neznaje Pána, hledal jsem duchovní štít, který jsem jako dítě viděl v modloslužbě mému medvídkovi. Tak jak křesťané prosí Pána o pomoc, já prosil svého hmotného ochránce. S přibývajícím věkem si člověk uvědomoval, že ochránce bude někdo jiný než medvídek. V době puberty jsem i uvěřil, že by to mohl být duch zla, a dokonce jsem přečetl satanskou bibli, abych jej poznal.

Jak jsem více a více studoval fyzikální zákony, začal jsem se situovat do pozice ateisty a silného popírače křesťanského učení. Dokonce jsem šířil i teorii jednoho přítele, že učení bylo konspirační teorie, která se pů-

vodním autorům vymkla z ruky. Kde Ježíš byl nastrčen, aby rozvrátil židovskou víru a jednotu a tím pomohl Římanům si snáze podrobit židovskou komunitu (Samozřejmě základ této teorie, byl na neúplné znalosti dějin patřičné doby).

V době pobytu na kolejích jsem bydlel s Davidem (kmotrem od Lenky) a při filosofických debatách jsme došli k závěru, že pomocí vědeckých metod nejsme schopni přítomnost Boha ani potvrdit, ani vyvrátit. Tedy člověk může pouze věřit, že Bůh existuje, nebo věřit, že Bůh neexistuje.

Dále jsem si uvědomil, že kdyby se svět řídil pouze podle pravidel ducha zla, tak by se řídil k nevyhnutelnému chaosu bez lásky. Vzpomněl jsem si na ochránce z dětství a začal přemýšlet, kdo to byl, zda-li Bůh, nebo duch zla. Protože mi pomáhal pouze k dobrým věcem a ne ke špatným, začal jsem tušit, že se asi jedná o Pána Boha. Ale můj postoj k Ježíši zůstával stejný, že je to římský agent.

Situace se změnila, až po letech, kdy k nám do práce nastoupil můj budoucí kmotr Petr. Petr o křesťanství nejen mluvil, ale i dokázal podle jeho zásad žít. Byl oporou i pro mnohé odstrkované kolegy a dokázal Pánu bezmezně důvěřovat. Jednou mě pozval na přednášku jednoho z překladatelů Lukášova evangelia do Libocké farnosti. Posléze jsme byli i na kurzech alfa. Poté jedné noci jsem měl velmi intenzivní spirituální zážitek, kdy jsem se vyznal, že nevím, proč pořád bojuji proti Ježíši. S odstupem času, se na něj dívám jako na zážitek Šavla, kdy mu Ježíš položil otázku „Proč mě pronásleduješ?“ Jako apoštol Pavel jsem si uvědomil, že neprávem působím proti křesťanství, a zároveň jsem uvěřil v existenci Ježíše Krista. V té době jsem však úplně nechápal, co to vlastně znamená věřit (důvěřovat) Ježíši. K dalšímu upevnění víry vedla síla společné modlitby, kterou jsem zažil na kurzech beta. Za ni bych chtěl poděkovat Jirkovi Vermachovi,

který kurz v Liboci vedl.

Stál jsem na prahu dlouhé cesty ke katolické církvi. Přečetl jsem si bibli s výjimkou žalmů. Ale bez daru Ducha svatého jsem tomu vlastně neporozuměl. Došel jsme k názoru, že bych chtěl být pokřtěn. Oslovil jsem několik římskokatolických kněží v Čechách i cizině, ale všichni odkazovali na dlouho trvající školení. Říkal jsem si: „Přece Jan Křtitel křtil každého, kdo k němu přišel. Proč tedy Církev s tím dělá takové drahoty?“ Zejména při pobytu v cizině se možnost absolvování přípravného kurzu v cizím jazyce zdála náročná a zájem o křest byl odložen, až úplně zapomenut.

Byl jsem hodně ponořený do práce a mé milované paní jsem se příliš nevěnoval. Časem se náš osobní život změnil z života spolu na život vedle sebe. Až jednoho dne se Lenča rozhodla se mnou rozejít. To bylo v září. Přemýšlel jsem o svém budoucím životě a zvažoval jsem možnost odejít ze života světského do nějakého řádu. Bavil jsem se na to téma s naší kamarádkou, která nás s Lenčou seznámila. Pavla mi řekla, že bratranec jejího manžela je u salesiánů v Kobylisích a že bych o tom s ním mohl dát řeč. Neměl jsem ponětí o salesiánském řádu v Kobylisích, a tak jsem použil google. V neděli jsem si prohlížel salesiánské webové stránky a zjistil, že od středy začíná příprava na křest.

Začal jsem navštěvovat semináře přípravy na křest pod vedením P. Josefa Brtníka, který nám nejen odkrýval tajemství křesťanské víry, ale dokonce i odemykal naše „zkamenělá“ srdce. Působení Kristovy lásky a modliteb postupně vedlo i ke změně našeho vztahu s „ex-manželkou“. Po malých krůčcích jsme zase hledali cestu k sobě.

Bariéra k ztotožnění se s členstvím v Církvi byla však ještě příliš veliká. K jejímu prolomení došlo až během společného výletu na Betlémy do Třešti, Jihlavy a Velkého Beranova. Inspirovala mě vzájemná úcta křesťanů

(účastníků zájezdu), které už se v dnešní společnosti moc nevidí. Navíc během výletní bohoslužby v Jihlavě jsem zažil další dotek Boží „energie“ při požehnání od otce Josefa. Uvěřil jsem, že otec Josef má dar od Boha, aby nás vedl ke správné cestě. Po tomto výletu jsem si byl jistý, že se chci stát součástí Církve. Zároveň jsem si uvědomil, že nemůžu chtít, aby církev byla dokonalá, jako je Bůh, neboť je tvořená „hříšnými“ lidmi jako každá jiná lidská společnost (společenství). Po tomto výletu se k naší skupině „katechumenů“ přidala i moje milovaná Lenča. Chtěl bych tímto poděkovat všem lidem, kteří se za nás přimlouvali u Boha, že jsme mohli společně s mou paní a partou prima lidí být pokřtěni o letošních velikonočních svátcích. Také bych se chtěl omluvit všem přátelům na naší cestě, které jsem do příspěvku nezařadil z důvodu limitovaného rozsahu článku. Kéž nás všechny ochraňuje náš Pán a náš Bůh od nástrah ducha zla a vede nás po cestách pravé lásky.

Jarek Pavel Jan Šebestík

Zrnko prachu

Kdo je to člověk?

*snad zrnko prachu co volně letí povětřím
snad nevýznamné*

*jen smítko malé v nespočetném vesmíru
zcela nevýznamné*

byť zrnko prachu

*Otec vyryl si je do dlaní
dříve než s matkou byli v lůně spoutání*

*to zrnko prachu, které k Otci táhne
to zrnko ožije a k nebi vzhledne*

*pocítí větru vanutí
a ohně vzplanutí*

*Co se zrnkem, které Otci ztratilo se
kdopak jej najdezase přivede*

*Toť nelehký je úkol, který tu čeká na Tebe
J. P. J. Šebestík*

Nepřišel jsem budovat něco nového, ale vytvářet mosty

Pochybují, že někdo Michala Svobodu nezná. Michala je vidět všude, byť dnes už méně. Vídali jsme ho v prostorách salesiánského centra v montérkách a s lopatou, ale i s mikrofonom a v obleku na jevišti místního divadla, pod volejbalovou sítí, při čtení Božího slova v kostele. Často ho lze potkat ve večerních hodinách běžícího vzhůru k lesu. Jak dlouho už v Kobylisích je, jak vzpomíná na léta ředitelování a jaká je jeho současná role?

Jak dlouho už jsi v Kobylisích?

Od roku 2008, tedy 8 let.

Odkud pocházíš?

Z Moravského krasu, od jeskyní, z Černé Hory. To je takové malé městečko s pivovarem, asi 25 km severně od Brna.

Jaká byla tvoje cesta k salesiánům?

Moje cesta k salesiánům vedla přes skaut a přes moji vnitřní konverzi k víře. Po revoluci jsem začal chodit do katolického skautu, kde jsem poznal mladé lidi, kteří se modlí. Nebyla to jen modlitba na oko, ale modlitba žitá. To mě nakoplo v mém vztahu k Bohu. Sám jsem byl jako dítě pokřtěný, ale moje praktikování víry bylo hodně formální. Zkušenost ze skautu mě vedla k intenzivnější práci s dětmi, ve smyslu služby druhým lidem skrze dorůstající generaci a stejně tak i ke vztahu s Bohem. Když jsem v roce 1998 končil stavební fakultu, dostal jsem se k projekci salesiánského střediska mládeže v Brně - Líšni. Díky tomu jsem vstoupil do intenzivnějšího kontaktu se salesiány a poznal jsem, že u nich se dají spojit tři věci: práce s mládeží, blízký vztah k Bohu a hluboká víra a moje technické zaměření. Viděl jsem v tom svoji cestu a možnost mého uplatnění.

Jakými salesiánskými díly jsi prošel?

Začínal jsem v Brně - Líšni, ne tedy v sale-

siánském díle, ale ve skautském. Tam mě všichni znají jako Šerifa. Ve skautu jsem působil 8 let a později jsem byl právě u kořenů projekce salesiánského díla. Čas přednoviciátu jsem strávil v Sebranicích u Litomyšle a potom jsem byl v Českých Budějovicích, kde jsme měli studentát. Vedle studia na teologické fakultě jsem tam vypomáhal jako pedagog a jako metodický poradce. Rok jsem byl v Irsku, v Maynooth poblíž Dublinu na studijním pobytu v salesiánské komunitě pro misionáře. Někdy čas jsem strávil znovu v Českých Budějovicích na Špitálku, což byla komunita studentů, kterou jsme později zrušili. Během studia jsem ještě měl dvouletou praxi ve Zlíně, na Jižních Svazích. Hned po studiích jsem přišel do Prahy. Krátce jsem pobýval i v jiných dílech, třeba dva měsíce na praxi v Plzni a v Anglii.

Jak středisko vypadalo, když jsi sem v roce 2008 přišel? Co všechno fungovalo?

Když jsem sem přišel, měl jsem pocit, že tady fungovalo všechno. Byla to velmi dobře nastavená nezisková organizace, Salesiánské středisko mládeže. Vedle střediska velmi dobře fungoval klub SHM (Salesiánské hnutí mládeže). Co se týká střediska, velmi si vážím toho, co tady vykonal Tonda Nevola. Kdybych měl něco podtrhnout v jeho práci, tak je to důraz na vztahy. Přišel jsem do díla,

kde bezvadně fungovaly mezilidské, až rodinné vztahy. Dodnes se z nich čerpá. Nový ředitel vždy těží z toho, co mu nastaví jeho předchůdce. Vedle toho táhla Lucka Lišková klub SHM a dělala aktivity pro rodiny a zájmové činnosti. Byly tu tedy dvě organizace a ještě funkční farnost a komunita salesiánů. Není tu dnes nic, co by tu tehdy už nebylo.

Myslíš tedy, že se ti tady nepodařilo nic vybudovat?

Nepřišel jsem budovat něco nového, ale vy-

tvářet mosty. Hodně silně jsem vnímal celé dílo jakoby rozparcelované ploty. Celých osm let jsem se snažil připravit půdu na to, aby tady mohlo docházet ke sblíživání, nebo dokonce k prolnutí všech aktivit. Jednak aktivit farnosti a střediska a někde na pomezí toho SHM (později SKM - Salesiánský klub mládeže). Tam pracovala a pracuje řada dobrovolníků z řad farníků, chodily tam děti z farnosti, ale i děti ze střediska. Já jsem se snažil všemi možnými cestami dosáhnout toho, abychom postupně došli ke společnému projektu. Začal se prosazovat koncept

salesiánského centra. Dnes máme společně poslání, společnou koordinační radu, dochází ke společnému promýšlení a plánování. Také došlo ke sloučení SKM se střediskem, což bylo důležité pro žádost, která byla již kladně vyřízena, o zařazení střediska do sítě škol a školských zařízení. Aby tam středisko mohlo být zařazeno, muselo vykazovat zájmovou činnost. Zároveň Ministerstvo školství velmi pozitivně kvituje, že v našich zařízeních se prolíná jak výchovný, tak sociální rozměr. Co se nastartovalo za mého působení a došlo rozkvětu až za současného ředitele, je práce s rodinami, s malými dětmi, s předškoláky, ale i s rodiči. Dochází k pomoci rodinám třeba formou doučování a tak dále. Aktivita střediska je dnes velmi široká, dalo by se o ní mluvit dlouho.

Od 1.9.2015 jsi ve funkci ekonoma salesiánské provincie v České republice. Co všechno ta funkce obnáší?

Obnáší toho hodně. Po formální stránce jsem jedním ze tří statutárů Salesiánské provincie Praha, která je zřizovatelem většiny salesiánských děl po celé České republice, plus máme ještě misii v Bulharsku. Z toho vyplývá zodpovědnost za majetek, který máme, a není ho málo. Je to majetek, ve kterém dnes fungují všechna salesiánská střediska, ve kterém žijí salesiánské komunity, ve kterém jsou na některých místech farnosti. Také některé kostely jsou naše. Správa majetku a toho, co jako organizace musíme vykazovat, je tedy jednou částí této funkce. Druhá část je ekonomická, převážně kontrolovaná. Jednotlivé námi zřízené organizace jsou ekonomicky samostatné. Máme nastavený decentralizovaný model, všechna díla mají svoji ekonomiku a každoročně nám podávají výkaz toho, co dělají, a ten je pro nás nástrojem kontroly. Další velká zodpovědnost je za prožívání chudoby. My jako řeholníci skládáme slib čistoty, chudoby a poslušnosti a já

se za celou provincii mám starat o animaci tohoto rozměru. Abychom žili chudě a s majetkem nakládali odpovídajícím způsobem. Dále mám v kompetenci řízení personálního a ekonomického týmu tady na provincii. Je toho řada, není toho málo a je to rutina, která se musí odedřít, protože naše díla a majetek si to vyžadují. Také ale funkce obnáší to, co mě osobně baví víc, rozpočtování a výhledy do budoucna. Promýšlení strategií je dynamičtější a dává koření každodenní rutiny u počítače a šanonů.

Co konkrétně budou obnášet církevní restituce pro salesiány v České republice?

To by mě samotného taky zajímalo (smích)! Restituce jsou spojené se slovem kapitalizace. Alespoň v našem prostředí se stále mluví o tom, že majetek se musí kapitalizovat. Je to mantra, která se stále opakuje, ale je otázkou, co to ta kapitalizace vlastně je. Někdo ji naplňuje tím, že nakupuje lesy, pole a hotely a ze zisků z nich plánuje platit například pastorační asistenty nebo kněze nebo opravy kostelů. Peníze získané v restitucích nemohou jít přímo na provozní náklady, ale je třeba je uchovat tak, aby se kapitalizovaly. Já to trochu posunuji v tom smyslu, že přicházím s modelem vycházejícím z decentralizace naší ekonomiky. Sdružujeme obrovské množství lidí a naše ekonomika má velký potenciál. Nepovažuji proto za moudré, aby peníze, které přicházejí, držela Praha, nakoupila lesy, pole, hotely a do jednotlivých salesiánských děl posílala kapitalizovaný zisk s tím, že toto je na plat ředitele komunity, toto je na plat salesiána, který je ve farnosti, a tak dále. Já vytvářím vnitřní grantové řízení uvnitř provincie a nabízím ho do všech děl: „Přijďte s projekty, já vám je podpořím!“. Mám podmínku, že projekty musí být finančně udržitelné do určité doby a měly by souviset s naší činností. Předsta-

vuji si to tak, že když se provincie otevře lokálním projektům a tamní podnikatelé uvidí, že Praha projekt podpořila třeba 5 milionů, tak oni také přispějí 5 milionů a máme 100% zhodnocené finance. Kdybych ale investoval do těch lesů, polí a hotelů, přinese to odhadem maximálně 10 %. Jsou to moje vize a projekty a otázkou právě je, jak to dopadne. Nevím, s čím místní díla přijdou. Uvědomuji si, že provincie stárne a pro mnoho salesiánů je náročné rozjíždět nové projekty. Také tato cesta může nadělat dost škody mezi lidmi. Někdo například přijde s projektem, který je v jeho očích skvělý a položil by za něj život. Já ale řeknu: „Nezlob se, ale do toho nepůjdeme.“ Třeba proto, že projekt má nějaké charakteristiky, které neodpovídají personální politice provincie. Například někdo vymyslí, že rozjedeme pastorační na Kladně. Sežene budovu, sežene prostředky, třeba nám i na Kladně urvou ruce, když tam přijdeme. My ale nemáme v provincii lidi, které bychom tam poslali. Museli bychom tedy něco již existujícího a funkčního zavřít, abychom mohli rozjet středisko na Kladně. Vnímám, že je to potenciálně zajímavá nabídka, ale je potřeba, aby měla konkrétní pravidla. Nyní jsem ve fázi vytváření těch pravidel. Jedním z prvních by mohl být projekt společného vstupu tady v Kobylisích. Otevřená náruč a kloub všech aktivit zde. Zatímco se tady roky budovalo společné prolnutí střediska, farnosti a SKM ve společném ideovém projektu, tak tu samou myšlenku by měl kopírovat stavební projekt. Aby zde vnikly prostory, ve kterých se lidé mohou potkávat, aby byla přístupná kaple, kostel aby byl přístupný ze střediska.

Chystají se i další stavební úpravy zde v Kobylisích?

Myslím, že na další věci tady už teď není kapacita. Mám třeba nějaké nápady, ale pro místní dílo je zatím považuji za ohrožující.

V tuto chvíli jsme na kapacitě fyzických lidských možností. Většina bratrů, kteří jsou zde aktivní, pracují od rána do večera, sedm dní v týdnu a není prostor na vydechnutí. Už jen vytvořit společný vstup a kvalitně ho dotáhnout do konce, dát celému projektu kontury, dobře ho připravit, aby ho Svoboda schválil a dal na něj peníze, to chce čas a obrnit se. Různí lidé mají na projekt různé názory. Další nápady a projekty by přinášely jen další nároky na lidi. Ve farním sále byly nedávno prezentovány další drobné dílčí projekty, například šatny ve středisku a také se mluvilo o prostorách, které v současnosti využívá provincie, jako o místě setkávání. To ovšem znamená nalézt jiné prostory, do kterých by se provincie přesunula. V okamžiku, kdy začnu tady v domě v Kobylisích něco přesunovat, vyvolám tím dominový efekt. Je to tady nacpané až k prasknutí a slepené jako vlašťovčí hnízdo. Není snadné tady s čímkoli hýbat. Byť drobná změna znamená odříznutí několika dalších úseků od života. Nejsou zde mobilní buňky, které se podle potřeby přesunou. Jakákoli změna v tomhle velkém včelím úle znamená podstatný zásah do života ostatních. Kdybychom prostory, které nyní využívá provincie, chtěli přebudovat na prostory společného setkávání (jsou to prostory velice lukrativní, přímo u vstupu, na výstupu z metra, u farnosti), znamená to provincii někam přesunout. Ale kam?

Jsi aktivní sportovec. Které všechny sporty provozuješ?

Já se vůbec nepovažuji za aktivního sportovce, můj pohyb je pudem sebezáchovy. Denně sedím 12 hodin u počítače, abych se večer chvilku proběhl a po večerních chválách zase ušel k počítači a ještě něco dodělal. Začal jsem běhat na vysoké škole, ve druhém ročníku, když jsem denně 14 až 15 hodin rýsoval a potřeboval nějaký pohyb. Běh mi vyhovuje, protože můžu vyběhnout kdykoli

a nemusím se vázat na žádné sportoviště. Ke sportu mě přivedl i sportovní duch v Lišni, kde kluci běhali maratony a ultramaratony. Přes ulici také bydlel, a možná ještě bydlí, Tomáš Rusek, český ultramaratonec. I s ním jsem párkrát někde byl. To jsou asi momenty, které mě směřovaly k běhání. Dnes už běhám přes 20 let. O víkendu dělám i jiné sporty, v zimě běžky, v létě kolo. Časově nejméně náročný je ale běh. Na běžky musím vyjet za sněhem, na kole do pěkného prostředí. Kokořínsko je odsud odhadem hodina na kole, Křivoklátsko také a stejně tak Beroun-

ka. Než se tedy dostanu někam do přírody, musím strávit hodinu v těžkém provozu. Za těch osm let tady jsem Prahu projel nesčetněkrát, ale když mám na kole tramvaj před sebou, kolej napravo i nalevo a tramvaj za sebou, tak to není zvlášť příjemný pocit.

Jaká byla zima z pohledu běžkaře?

Tahle zima byla dobrá. Na běžky jsem jezdil od listopadu do dubna. Jizerské hory měly sních pořád.

Děkuji za rozhovor.

Olga Lisáková

Ing. Michal Svoboda (nar. 1975), vystudoval Stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně, do r. 2015 byl ředitelem Salesiánského střediska v Praze Kobylisích, od r. 2015 je ekonomem Salesiánské provincie. Běhá, jezdí na kole, hraje volejbal.

Omluva novorozeňatům

Redakce se omlouvá nedávno duchovně znovu narozeným manželům Šebestíkovým - v dubnovém čísle Kobylístku jsme omylem u jejich článku „Poděkování novorozeňat“ otiskli místo fotografie paní Šebestíkové jejich kolegyni katechumenku, které se také omlouváme. Milí Šebestíkové, děkujeme vám za nadhled a pochopení, s jakým jste na tuto naši chybu reagovali. Vidíte, že křesťané nejsou zcela dokonalí lidé.

Redakce

Lenka Helena Marie Magadlena Šebestíková

Den Salesiánského centra

SPOLEČNĚ
sdílená radost
je dvojnásobná
bolest poloviční

21.5.2016

program

- 8.30 – 14.00 Fotbalový turnaj pro děti a mládež | hřiště
- 11.00 Májová pobožnost pro dospělé i rodiny s dětmi | kostel
- 11.30 Grilování, občerstvení, nápoje | podloubí, farní sál
- 12.00 – 15.00 Koutek klubu Vrtule | pískové hřiště
- 13.00 – 15.00 Dětské odpoledne – hry a soutěže pro děti | podloubí oratoře
- 14.00 – 15.00 Otevřené dveře – exkurze prostory Salesiánského centra | sraz v podloubí oratoře
- 15.00 – 16.00 Beseda na téma Proces Areál – stavební úpravy Salesiánského centra, Projekt Salesiánského centra – sjednocování kobyliského díla | farní sál
- 16.00 Modlitba růžence
- 16.30 Mše svatá – Slavnost Panny Marie Pomocnice | kostel
- 17.30 Volejbal, fotbal, hokejbal

Doprovodný program
fotokoutek | volná nabídka sportů a her | občerstvení po celý den | fotbalové exhibiční utkání salesiánů, farníků a zaměstnanců

www.strediskokobylisy.cz | www.terezicka.cz | stredisko@sdb.cz

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remeš, T. Vyhnaněk, F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
Redakce: Marie Muchová & Jan Vlasatý
DTP: TLAMA design
Tisk: TLAMA design

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 29. května 2016.
Uzávěrka bude v neděli 22. května 2016.
Toto číslo vyšlo 1. května 2016 v nákladu 750 výtisků.

Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

květen

sudé	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, místnost Emauzy
liché	út	19.20	Hovory nad Katechismem s jáhnem Josefem Fířtem, místnost Emauzy
každý	čt	19.05-19.30	Eucharistická adorace, kostel
10., 17., 31. út	18.30		Úterky u Terky, malé skupinky
1.-7.			D.C. pro salesiány z ČR a SK, exhlavní představený Cháves - Velehrad
3.	út	18.30	Úterky - večer chval
5.	čt	15.00	DD Mirovická
		19.30-23.00	Noční adorace, kostel
6.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
6.-14.		19.15	Začátek novény k Seslání Ducha svatého - kostel denně
8.	ne		Den matek
		9.00	Rozloučení s P. Jaroslavem Vracovským, kostel
			Klub seniorů - Procházka botanickou zahradou ke sv. Kláře
9.	po	10.00	ROSA - duchovní slovo pro seniory
		19.15	Setkání společenství živého růžence
11.	st	16.00	DD Dáblice
12.	čt	19.05-19.30	Adorace, modlitby za povolání k manželství a rodinnému životu, kostel
12.-13.			Zápis do školičky SaSM na příští školní rok
12.-16.			Letecká pouť farnosti do Říma v rámci Svatého roku
14.	so	21.00	Vigilie Slavnosti Seslání Ducha svatého, kostel
14.-15.	so-ne		Pouť mladých na Svatou Horu
15.	ne		Svatojánská sbírka na arcidiecézi
18.	st	19.15	Beseda s P. J. Vracovským před odjezdem do Mongolska, farní sál
19.	čt	15.00	DD Mirovická
21.	so		Den Salesiánského centra
22.	ne	10.30	Biřmování - biskup Karel Herbst
			Sbírka na salesiánské dílo
			Klub seniorů - Výstava Karel IV. - 700 let
		19.30	Pastorační rada farnosti
24.	út	18.30	Úterky u Terky - o uprchlické krizi s Vojtou Hauserem
25.	st	17.45	Zakončení májových pobožností pro děti, procesie k soše Panny Marie
28.	so	10.00	Výlet pro děti a rodiče

červen

1.	st	16.00	DD Dáblice
2.	čt	15.00	DD Mirovická
		19.05	Adorace, modlitby za povolání k zasvěcenému životu, kostel
		19.30-23.00	Noční adorace, kostel
3.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
4.	so	11.00	Svatba sv. Klára - pan Josef Forgáč a slečna Šárka Holečková
		14.00	Slitby salesiánů spolupracovníků (Vojtěšovi, Mrázkovi), kostel
5.	ne	10.30	Křty
			Klub seniorů - Posezení a zpívání s harmonikou Milana Miškařika
6.	po	19.20	Setkání společenství živého růžence
10.	pá	15.30-24.00	Noc kostelů
12.	ne	19.30	Setkání akolytů
18.	so		Pouť farnosti ke svatě Zdislavě v Podještědí
26.	ne	9.00	„Liturgické rozloučení“ s P. Jožkou Brtníkem, kostel
		16.00	Odpolední agapé s Jožkou Brtníkem, farní sál, terasa, zahrada